

Rozsudek Krajského soudu v Košicích ze dne 19.12.1961, sp. zn. 8 Co 393/61, ECLI:CZ:KSKE:1961:8.CO.393.1961.1

Číslo: 50/1962

Právní věta:

Ustanovenie pracovnej zmluvy uzavretej v rámci organizovaného náboru o povinnosti zamestnanca vrátiť rodinnú podporu v prípade zrušenia pracovného pomeru z viny zamestnanca, je v odpore s platnými právnymi predpismi (§ 9 ods. 3 vyhl. č. 57/1959 Ú. v.) a preto neplatné podľa § 36 obč. zák.

Soud: Krajský soud v Košicích

Datum rozhodnutí: 19.12.1961

Spisová značka: 8 Co 393/61

Číslo rozhodnutí: 50

Číslo sešitu: 6

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Smlouvy

Předpisy: 141/1950 Sb. § 36

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Podľa pracovnej zmluvy z 30. 10. 1959 žalovaný nestúpil ako robotník u žalobcu na čas jedného roka. Žalobca vyplatil mu 400,- Kčs jednorázového príspevku a 8,- Kčs denne rodinnej podpory. Podľa bodu C čísla 3 uvedenej zmluvy pri predčasnom zrušení pracovného pomeru z viny zamestnanca je zamestnanec povinný vrátiť podniku všetky príspevky, a to i jednorázový príspevok i rodinné prídavky v plnej výške.

Ako bolo zistené, žalovaný nedodržel pracovnú zmluvu, lebo 11. 7. 1960 opustil zamestnanie a vrátil sa domov. Bol ochotný pokračovať v pracovnom pomere až po neskorých jesenných mesiacoch, na čo ale žalobca nereflekoval a rozviazal so žalovaným pracovný pomer.

Žalovaný bránil sa tým, že chcel dovolenku na žatevné práce a keď ju nedostal, odišiel na tieto práce. Pravda, že sa nevrátil ani po žatve, lebo boli ďalšie nutné práce, ako výkop zemiakov, zasiatie oziminy a pod.

Okresný súd v Humennom dospel k záveru, že žalovaný porušil ustanovenie pracovnej zmluvy, preto je povinný vrátiť i jednorázový príspevok 400,- Kčs i rodinnú podporu, ktorú prevzal v sume 2065,60 Kčs. Keďže však mal ešte nárok na 405,- Kčs z titulu mzdy, súd po odpočítaní tejto sumy vyhovel

žalobe po výšku 2030,60 Kčs.

Krajský súd v Košiciach zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že žalobu zamietol.

Odôvodnenie:

Pracovný pomer žalovaného u žalobcu sa riadi nielen ustanoveniami pracovnej zmluvy z 30. 10. 1959, ale i ustanoveniami vyhlášky Ministerstva rudných baní č. 57/1959 Ú. v., ktoré vstúpili v platnosť od 1. 4. 1959.

Podľa ustanovenia § 9 ods. 3 tejto vyhlášky ak pracovník dal podnet na okamžité prepustenie, je povinný vrátiť podniku všetky poskytnuté príspevky s výnimkou rodinnej podpory. Rodinnú podporu teda podľa tejto vyhlášky zamestnanec nie je povinný vrátiť ani vtedy, keď došlo k zrušeniu pracovného pomeru z jeho viny.

Ustanovenie bodu C č. 3 pracovnej zmluvy, že pri predčasnom zrušení pracovného pomeru z viny zamestnanca je povinný tento vrátiť aj rodinnú podporu, je takto v rozpore s § 9 ods. 3 vyhl. č. 57/1959 Ú. v. vydané na základe zákona č. 70/1958 Zb. a § 18 vlád. nar. čís. 92/1950 Zb., preto toto ustanovenie pracovnej zmluvy sa stalo neplatným v zmysle § 36 obč. zákona.

Hoci teda došlo k zrušeniu pracovného pomeru žalovaného u žalobcu z viny žalobcovej, predsa rodinnú podporu žalovaný nie je povinný vrátiť. Bol ale povinný vrátiť jednorázový náborový príspevok vo výške 400,- Kčs. Tento nárok žalobcu na vrátenie 400,- Kčs ale bol vyrovnaný, lebo žalobca si zadržal mzdu žalovaného v sume 405,- Kčs.

Krajský súd z uvedených dôvodov zmenil preto rozsudok súdu prvého stupňa a žalobu zamietol.